

¶ Πολὺν ἡ Δί', ἔφη, τῷ ἀρχεῖν παιδευομένῳ· καὶ γὰρ
καὶ τῶν ἄλλων δόμεν ὁ φελος ἀνευ τῶν τοις τῶν μαθη-
μάτων. ¶ Οὐκέτι ὁ ὅτα πεπαιδευμένος ἦττον ἀν 4
δοκεῖ σοι ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων, ἢ τὸ λοιπὸν ζῶα, ἀλί-
σκεσθαι; τάτων γὰρ δῆποτε τὰ μὲν γαστρὶ δελεαζόμε-
να, καὶ μάλα ἔνια δυσωπάμενα, ὥμως τῇ ἐπιθυμίᾳ
τῷ φαγεῖν αἰγόμενα πρὸς τὸ δέλεαρ ἀλίσκεται, τὰ δὲ
ποτῷ ἐνεδρεύεται. ¶ Πάνυ μὲν δὴ, ἔφη. ¶ Οὐκέτι
καὶ ἄλλα ὑπὸ λαγγείας, οἷον εἴ τε ὄρτυγες καὶ οἱ πέρ-
δικες πρὸς τὴν τῆς θηλείας φωνὴν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ τῇ
ἐλπίδι τῶν αὐθεοδοσίων φερόμενοι, καὶ ἐξιστάμενοι τῷ
τὰ δεινὰ ἀναλογίζεσθαι, τοῖς θηράτροις ἐμπίπτοι;

¶ Συνέφη καὶ ταῦτα. ¶ Οὐκέτι σοι αἰσχρὸν 5
εἶναι ἀνθρώπῳ, ταῦτα πάσχειν τοῖς αὐθεονεστάτοις
τῶν θηρίων; ὡσπερ οἱ μοιχοὶ εἰσέρχονται εἰς τὰς εἰρ-
ητὰς, εἰδότες ὅτι κίνδυνος τῷ μοιχεύοντι, ἀ τε ὁ νό-
μος

καὶ γὰρ καὶ τῶν ἄλλων] Ibid.
excidit καὶ posterius.

§. 4. γαστρὶ δελεαζόμενα] Has
voices ab alio potius adiectas su-
spicor quam a Xenoph., cui satis
erat dixisse τῇ ἐπιθυμίᾳ τῷ φαγεῖν
αἰγόμενα πρὸς τὸ δέλεαρ formula
quoniam τὰ μὲν — τὰ δὲ mihi
quoque monstrat, voces istas ex
margine receptas in contextum.
Valken. Evidem omnia sana esse
censeo.

δυσωπάμενα] Brodaeus sic in-
terpretatur: quae fraudis quid in-
esse aut periculi suspicantur, quod
genus sunt lupi et vulpes. Caete-
rum de eadem re idem verbum ad-
hibet auctor de Venat. IX, 16.

ποτῷ ἐνεδρεύεται] Cf. Xenoph.
de Venat. XI, 2.

θηράτροις] Edd. vett. θηρατροῖς.
Sed praestat lectio Paris. et Steph.
λογίζεσθαι est in Paris. I.

§. 5. ταῦτα] Tὸ αὐτό τινε πά-
σχειν eleganti Graecilimo dicitur,
cum idem plane quod alter patimur.
αὐτός τινε, qui alteri simillimus
est, et ab eo nil differt. Sic ap.

Lucian. in Tyrannicida: κατὰ τὸν
αὐτὸν τάτῳ τρόπον εὖ πεποιηκό-
τα τὴν πόλιν, qui eadem plane ra-
tione de ciuitate bene meritus est.
Latini hoc genus dicendi saepissi-
mè imitati sunt, ut Heinsius ad
Ouidium passim, multique alii de-
monstratunt, quos laudat Cortius
ad Sallust. Cat. cap. 20. adde Dra-
kenb. ad Sil. XV, 400. Ern.

κίνδυνος τῷ μοιχεύοντι] Quan-
do e lege Solonis impune maritus
adulterum potuerit occidere, di-
ctum est ad Cyrop. III, I, 39. Ce-
terum in Paris. I legitur: καὶ οἱ
μοιχοὶ — εἰρητὰς, ὅτι κίνδυνον
εἰδότες τῷ μοιχεύοντι κακὸν τε
καὶ αἰσχρὸν, ὃντων δὲ τῶν ἀπολυ-
σοντων — ἐπιθυμίας εὐ ἀδείᾳ,
ὥμως εἰς τὰ ἐπιχίνδυνα φέρεσθαι.
Qui lectiones Codicis Parisini I.
excerpsit Gallus Bellin, quae in
impressis leguntur ἀτε ὁ νόμος us-
que ad κακῶν καὶ αἰσχρῶν nihil
aliud esse putat quam glossam et
interpretationem verborum κίνδυ-
νον κακὸν καὶ αἰσχρόν. Quae etsi
probabilis admodum mihi videtur
opinio,

οὐδεν